

Elogi a tenir-ne ganes

Jordi Nadal

La gravetat treballa sola i la poma cau per madura damunt del cap de Newton. Però ell havia estudiat molt abans perquè pogués descobrir, arribat el moment, la llei de la gravetat. Hem d'assumir que Newton i la seva llei no es van trobar gràcies a les hores de no aplicació, sinó precisament gràcies a les hores d'esforç.

Tornem a les ballarines: per arribar a un pot que estigui molt alt en una prestat-

geria, necessites ajuda: o busques una cosa que està fora del teu cos, una escala, una cadira o algun element que t'elevi o, si ets a casa i vols arribar a res que quedi una miqueta per sobre del nivell dels teus dits, cal posar-se de puntetes. Si ets ballarina o ballarí, hi arribaràs més fàcilment.

Em nego a creure que l'esforç estigui condemnat per a tota la vida, per més que ara visquem en un continent de cotó fluix: com ho tenim allò meu?, quan em toca a mi?, què em toca ara?, què puc demanar?, a què (més) tinc dret?

Les coses no van així. Tots els països, famílies i persones que progressen, tota forma d'avenç deu més a l'esforç que a la sort. No neguem el valor de la sort. Sabem que, sense sort, estem perduts. Però, sense talent, també ho estem. I sense ambició, encara més. Perquè depenen de nosaltres.

Llegit en un diari fa poc: "Que trist sortir de casa per anar a treballar amb 22 anys abans del que surt el teu pare". Sense comentaris. Alguns haurien de repetir dos tipus de batxillerat: el de la vida i el de l'institut. Com que la sort no depèn de nosaltres, fem un homenatge cada dia al talent i a les ganes.●

Perquè una ballarina de ballet acabi posant el cos a sobre dels dits i faci puntes calen una determinació i una preparació extraordinàries. Em sembla una metàfora perfecta per assenyalar una cosa que avui, en moltes persones, en moltes empreses, en molts segments de la població i en moltes de les relacions ens falta: la manca d'ambició.

Hi ha moltíssima gent que confon ambició amb cobdícia i no sap que l'ambició és essencial per arribar a una vida més digna, més completa i millor. La cobdícia, en canvi, destrueix. Un té ambició. La cobdícia et té a les seves grapes. Amb la primera es creen coses. La segona les arruïna.

Fleming no va descobrir la penicil·lina gràcies a les hores de fer campana durant els seus anys d'estudi. Totes aquestes suposades filosofies barates sobre les coses que passen mentre jous a la fresca són una glorificació, una mitificació vulgar i enganyosa de la gent que, amb suposat talent i amb gens d'esforç, esperen que el moment *eureka* arribi tot sol. Això gairebé sempre és fals.